



Ενάντια στον κυβερνητικό αυταρχισμό, την προσπάθεια λογοκρισίας, φίμωσης και ποινικοποίησης της δημοσιογραφικής δουλειάς

Τα πρόσφατα εξώδικα αστυνομικών που στάλθηκαν κατά εφημερίδων επειδή δημοσίευσαν επώνυμες καταγγελίες για βασανιστήρια στη ΓΑΔΑ, σε συνδυασμό με τις απειλές για μηνύσεις και αγωγές, τη μήνυση και απόπειρα σύλληψης δημοσιογράφου, προσθέτουν μια ακόμη ψηφίδα στο μωσαϊκό της αυταρχικής κυβερνητικής επίθεσης στο δικαίωμα της ενημέρωσης. Άλλωστε, των εξωδίκων **είχε προηγηθεί η ίδια η επιλογή της ΕΛΑΣ να διαψεύσει κατηγορηματικά τις καταγγελίες, παρότι αυτές απλώς επιβεβαίωναν στοιχεία που είναι γνωστά** σε όσους παρακολουθούν τη δράση της σε μια περίοδο όπου η κυβέρνηση της ΝΔ υλοποιεί ένα πολιτικό σχέδιο περιορισμού του δικαιώματος στη διαδήλωση και τη διαμαρτυρία, όπως φάνηκε και από τον χουντικής έμπνευσης νόμο για τις διαδηλώσεις που ψήφισε. **Τα γεγονότα αυτά δεν είναι μεμονωμένα.** Είχαν προηγηθεί οι προτάσεις του υπουργείου Προστασίας Πολίτη για «ειδικούς χώρους» για δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερ ώστε να μην μπορούν ουσιαστικά να καλύψουν τις περιπτώσεις αστυνομικής αυθαιρεσίας στη διάρκεια διαδηλώσεων, η εφαρμογή αυτών των προτάσεων κατά την εκκένωση της Πρυτανείας του ΑΠΘ, τα επανειλημμένα περιστατικά αστυνομικής βίας κατά δημοσιογράφων και φωτορεπόρτερ. Όλα στο φόντο των καταγγελιών **για συστηματική προσπάθεια φίμωσης και λογοκρισίας ενημερωτικών ιστοσελίδων και δημοσιογράφων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης**, με μορφή και μεθοδολογία που κατεξοχήν παραπέμπει σε κυβερνητικές παρεμβάσεις προς τις εταιρείες που διαχειρίζονται τους «κανόνες κοινότητας» και έχουν συναλλαγές με το κράτος. Άλλωστε, οι πολιτικές παρεμβάσεις για να σιωπήσουν ενοχλητικές φωνές και απόψεις είναι γενικευμένες και το βλέπουμε ακόμη και σε τοπικά μέσα.

Τα παραπάνω έρχονται να συναντήσουν **την ιδιαίτερα αρνητική συνθήκη μέσα στα ίδια τα ΜΜΕ, τους πολλαπλούς και πολυεπίπεδους δεσμούς ανάμεσα στην κυβέρνηση της ΝΔ και τους ολιγάρχες των ΜΜΕ**, δεσμούς που ενισχύονται από την κυβέρνηση με διάφορες άμεσες και έμμεσες επιδοτήσεις με δημόσιο χρήμα (λίστα Πέτσα, μείωση δόσεων για τηλεοπτικές άδειες, αναστολές συμβάσεων) και διαμορφώνουν (μαζί με τους φρενήρεις ρυθμούς δουλειάς και την εργασιακή επισφάλεια των συναδέλφων) ασφυκτική πίεση για αναπαραγωγή του κυρίαρχου αφηγήματος, για παραβίαση των κανόνων δεοντολογίας και μετατροπή της ενημέρωσης σε μηρυκασμό των κυβερνητικών non paper και «διαρροών».

Η κατάσταση πλέον είναι οριακή και διακυβεύει τη δυνατότητα της κοινωνίας να έχει μια στοιχειωδώς αντικειμενική ενημέρωση, διακινδυνεύει ένα θεμελιώδες δημοκρατικό δικαίωμα. **Απέναντι σε αυτό οι μαχόμενες και μαχόμενοι δημοσιογράφοι δεν μπορούν να παραμείνουν απαθείς.** Η απλή διεκτραγώδηση της κατάστασης δεν επαρκεί. Αυτό που χρειάζεται είναι να ξαναβγεί μπροστά η αγωνιστική διεκδίκηση και απέναντι στην κυβέρνηση και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς και απέναντι στην εργοδοσία και τη διαρκή υπονόμευση της δημοσιογραφικής δουλειάς μέσα στα ΜΜΕ. Ήρθε η ώρα τα σωματεία του Τύπου και το διασωματειακό να περάσουν από την απλή έκδοση ανακοινώσεων στην αγωνιστική δράση. **Η διοργάνωση κοινής μαζικής αγωνιστικής κινητοποίησης ως απάντηση στο κλίμα αυταρχισμού, τις πολλαπλές προσπάθειες λογοκρισίας και φίμωσης και την επιχείρηση ποινικοποίησης της δημοσιογραφικής δουλειάς οφείλει να είναι το πρώτο βήμα σε αυτή τη διπλή διεκδίκηση.**